

DECIZIA nr. 1716/2017
privind soluționarea contestației formulate de
domnul **.X.**
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. **.x./13.07.2017**

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov - Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice **.X.** – Serviciul Evidență Plătitori Persoane Fizice prin adresa nr. **.x./07.07.2017**, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. **.x./13.07.2017**, cu privire la contestația formulată de către domnul **.X.**, CNP ..., cu domiciliul în com. **.X.**, sat **.x.**, str. **.x.**, nr. **.x.**, cod poștal **.x.**, jud **.X.**.

Obiectul contestației, înregistrată la A.J.F.P. **.X.** sub nr. MSG_REG **.x./03.07.2017**, îl constituie Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale referitoare la obligațiile de plată nr. **.x./25.05.2017** emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice **.X.**, comunicată prin poștă cu confirmare de primire în data de 19.06.2017, prin care s-au stabilit dobânzi de întârziere aferente CAS datorată de persoane care realizează venituri din activități independente stabilite în plus în sumă de **.x1.** lei.

De asemenea, domnul **.X.** contestă și sumele cuprinse în această decizie, înscrise la rubrica situația finală a obligațiilor datorate de contribuabil, suma totală contestată fiind **.x2. lei**, din care contribuția de asigurări sociale de stat este în sumă de **.x3.** lei, dobânzi de întârziere aferente în sumă de **.x4.** lei și penalități de întârziere aferente în sumă de **.x5.** lei.

Constatând ca, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov este investită să soluționeze contestația formulată de domnul **.X.**.

I. Prin contestația formulată contestatarul susține că prin Rezoluția nr. **.x./20.01.2016** s-a dispus suspendarea activității întreprinderii familiale, activitate pe baza căreia s-a procedat la calcularea obligațiilor fiscale, iar în această condiție se impune recalcularea obligațiilor fiscale de la anul 2015.

Totodată, arată că prin deciziile de impunere anuală din anii 2013-2015 i s-au stabilit debite principale în sume de **.x6.** lei, **.x7.** lei, respectiv **.x8.** lei, astfel că nu înțelege proveniența debitului de **.x3.** lei.

În concluzie, contestatarul solicită recalcularea obligațiilor fiscale datorate, argumentând că nu are posibilitate de a le achita, neavând loc de muncă și nici o sursă de venit.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale referitoare la obligațiile de plată nr. **.x./25.05.2017**, Administrația Județeană a Finanțelor Publice **.X.** a corectat evidența fiscală stabilind dobânzi aferente contribuției de asigurări sociale de stat datorate de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente – obligație corectată – **.x1.** lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contribuabilului și actele normative în vigoare în perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

3.1. Referitor la dobânzi de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale de stat, calculate în mod eronat în sumă de .x9. lei, obligații corecte în sumă de .x4. lei și diferențe în plus în sumă de .x1. lei;

Cauza supusă soluționării este dacă organul fiscal a calculat și reglat corect creanțele fiscale în conformitate cu prevederile legale în vigoare, în condițiile în care contribuabilul nu își motivează contestația referitor la corecția evidenței fiscale.

În fapt, Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale referitoare la obligațiile de plată nr. .x./25.05.2017, prin care s-au stabilit obligații fiscale accesorii la contribuția de asigurări sociale de stat în sumă de .x1. lei, perioada de corectare a obligației bugetare fiind 01.01.2013 – 20.06.2013, cu precizarea că motivul de fapt este că pe această perioadă nu s-a calculat dobânzi pentru suma de .x10. lei.

Prin contestația formulată, contribuabilul sesizează nelămuriri în privința sumelor datorate cu titlu de CAS, solicitând recalcularea obligațiilor fiscale de la anul 2015, având în vedere că începând cu data 12.01.2016 s-a dispus suspendarea activității, fără să-și motiveze contestația cu privire la decizia de impunere nr. .x./25.05.2017 prin care au fost stabilite obligațiile de plată.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile prevăzute la art. 93 și art. 94 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală care stipulează următoarele:

„Art. 93 - (2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri. [...]

Art. 94 - (1) Cuantumul creanțelor fiscale se stabilește sub rezerva verificării ulterioare, cu excepția cazului în care stabilirea a avut loc ca urmare a unei inspecții fiscale sau a unei verificări a situației fiscale personale.

(2) Decizia de impunere sub rezerva verificării ulterioare poate fi desființată sau modificată, din inițiativa organului fiscal ori la solicitarea contribuabilului/plătitorului, pe baza constatărilor organului fiscal competent.”

La art. 53 alin. (1) din același act normativ se prevede:

„Organul fiscal poate îndrepta oricând erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului.”

Se reține că, potrivit acestor dispoziții legale, organul fiscal poate îndrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, **din oficiu** sau la cererea contribuabilului conform procedurii speciale în materie.

Cu privire la dobânzile de întârziere art. 119 și art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în anul 2013 prevede:

„Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...]

Art. 120 - (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență

și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. [...]

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Prin urmare, conform dispozițiilor legale antecitate, dobânzile se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor față de bugetul general consolidat, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, de la data scadenței și până la data achitării efective.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei respectiv Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale referitoare la obligațiile de plată nr. .x./25.05.2017, organul de soluționare reține:

- potrivit Protocolului cadru de predare - primire a documentelor și informațiilor privind contribuțiile sociale obligatorii datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din Titlul IX² al Codului fiscal, aprobat prin Ordinului comun al MFP/MS/MMFPS nr. 806/608/934/2012, Casa Județeană de Pensii .X. transmite informatic către ANAF obligații fiscale stabilite și neachitate până la data de 30 iunie 2012, în valoare totală de .x11. lei, din care suma de .x12. lei reprezintă contribuție de asigurări sociale de stat, suma de .x13. lei reprezintă dobânzi de întârziere și suma de .x14. lei reprezintă penalizări de întârziere;

- o parte din aceste obligații, respectiv suma de .x10. lei, a făcut obiectul compensării prin Decizia nr. .x./30.09.2013;

- dreptul de creanță din care s-a efectuat compensarea, provine din diferența de impozit stabilită în minus prin Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2012 nr. .x./21.06.2013;

- având în vedere că stingerea prin compensare s-a operat cu data de 01.07.2012 și nu cu data exigibilității sumei stabilite în minus, respectiv 21.06.2013, pentru intervalul 01.01.2013 – 21.06.2013 cuprins în Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./31.12.2013, nu s-au calculat dobânzi în sumă de .x1. lei pentru suma de .x10. lei.

- pentru remedierea problemei identificate, organele fiscale au procedat la refacerea stingerii și recalcularea obligațiilor fiscale accesorii, emitând în acest sens Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale referitoare la obligațiile de plată nr. .x./25.05.2017, prin care, în raport cu situația de fapt fiscală a contribuabilului, s-au stabilit în plus în contul CAS dobânzi în valoare de .x1. lei (.x10. lei x 0,04% x 172 zile).

Nu pot fi reținute afirmațiile contribuabilului în soluționarea favorabilă a contestației având în vedere următoarele motive:

- prin contestația formulată domnul .X. a prezentat aspecte privind debitul principal în contul contribuției de asigurări sociale de stat în sumă de .x15. lei, sumă care nu a făcut obiectul corecției prin decizia atacată, fără să motiveze contestația cu privire la obligația de plată stabilită în plus în sumă de .x1. lei, reprezentând dobânzi de întârziere aferente CAS;

- dobânzile de întârziere corectate prin decizia contestată sunt aferente debitelor reprezentând CAS datorate pentru perioada anterioară datei de 30.06.2012, pentru care competența de administrare și, totodată, de soluționare a contestațiilor formulate împotriva actelor administrative prin care s-a făcut stabilirea, revine caselor de asigurări sociale, potrivit legislației specifice aplicabile fiecărei perioade, organul de soluționare a contestației din cadrul DGRFP Brașov nu este competent să se pronunțe cu privire la corectitudinea informațiilor furnizate de Casa de Pensii a Județului .X., referitoare la perioada anterioară datei de 30.06.2012;

- prezentarea rezoluției nr. .x./20.01.2016, prin care a fost suspendată activitatea contribuabilului începând cu data de 12.01.2016 nu are nicio relevanță în speță, având în vedere că acesta figurează cu obligații fiscale principale preluate spre administrare în anul 2012 de la Casa Județeană de Pensii .X., iar în perioada 2013 – 2017 în sarcina contribuabilului au fost calculate doar obligații fiscale accesorii datorită neachitării acestui debit principal, rezultând că în data 05.07.2017 contestatarul figurează în contul contribuției de asigurări sociale de stat cu un sold restant de .x2. lei;

- nici faptul că pentru anii 2013 – 2015 s-a stabilit impozit pe venit anual în sume mai mici decât .x3. lei, nu are nicio relevanță, având în vedere că în cazul de speță este vorba de CAS și nu impozit pe venit;

- nici invocarea situației materiale nu poate conduce la exonerarea contribuabilului de la plata obligațiilor fiscale stabilite în sarcina sa, având în vedere prevederile Codului de procedură fiscală.

În speță sunt incidente și prevederile art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd:

„Art. 269 - (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;[...]”

iar pct. 11.1 lit. b) din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3.741/2015, precizează:

„Contestația poate fi respinsă ca: [...] nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației;” coroborate cu prevederile pct. 2.5 din același act normativ, potrivit cărora:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Incidente speței sunt și prevederile art. 276 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, care stipulează:

*„(1) în soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.**”*

Din dispozițiile legale citate mai sus, rezultă că în contestație contribuabilul trebuie să menționeze atât motivele de fapt, cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Având în vedere că contestatarul nu își motivează contestația referitor la corecția evidenței fiscale, nu sunt aduse critici cu privire la solicitarea anulării obligațiilor de plată accesorii în sumă de .x1. lei, nu invocă niciun temei de drept și nu prezintă niciun document justificativ care să refere la fondul cauzei, motivația acestuia vizează obligațiile fiscale restante în contul CAS, drept pentru care urmează a respinge ca neîntemeiată și nemotivată contestația împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale referitoare la obligațiile de plată nr. .x./25.05.2017 prin care au fost stabilite obligații de plată în plus la dobânzi aferente CAS cu suma de .x1. lei.

3.2 Referitor la suma contestată de .x16. lei, reprezentând contribuție de asigurări sociale de stat în sumă de .x3. lei și accesorii aferente în sumă de .x17. lei

Cauza supusă soluționării este dacă Serviciul soluționare contestații 2 din cadrul D.G.R.F.P. Brașov se poate pronunța pe fondul cauzei, în condițiile în care suma de .x16. lei nu a fost stabilită prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale referitoare la obligațiile de plată nr. .x./25.05.2017.

În fapt, prin contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. .x./25.05.2017 contribuabilul a înțeles să conteste și sumele care nu făcuseră obiectul corecției, respectiv suma de .x3. lei reprezentând CAS, suma de .x9. lei reprezentând dobânzi de întârziere aferente CAS și suma de .x5. lei reprezentând penalități de întârziere aferente CAS, cu toate că prin decizia contestată s-au corectat doar dobânzile de întârziere de la suma .x9. lei la suma .x4. lei, organul fiscal majorând astfel accesoriile datorate cu suma de .x1. lei.

Prin urmare, sumele contestate, înscrise în tabelul prezentat la capitolul II.I din decizie, reflectă doar situația fiscală a contribuabilului în contul contribuției de asigurări sociale de stat, înainte și după corecția efectuată, fără ca aceste obligații fiscale să fie stabilite prin decizia de impunere nr. .x./25.05.2017 contestată.

În drept, art. 268 alin. (1) și alin. (2) și art. 269 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, aprobat prin Legea nr. 207/20.07.2015, precizează:

„Art. 268 - (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.”

„Art. 269 – (2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat. [...]”

coroborat cu prevederile pct. 11.1, lit. c) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3.741/2015, care stipulează:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat;”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că în suma totală contestată de .x2. lei, contestatarul a inclus și următoarele obligații de plată:

- .x3. lei contribuție de asigurări sociale de stat datorat de persoane care realizează venituri din activități independente;

- .x9. lei dobânzi de întârziere aferente CAS;

- .x5. lei penalități de întârziere aferente CAS,

sume care nu au fost stabilite prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale referitoare la obligațiile de plată nr. .x./25.05.2017.

Astfel, cu privire la suma de .x16. lei, nu se poate reține că contribuabilul a fost lezat în drepturile sale prin emiterea deciziei nr. .x./25.05.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., în condițiile în care această sumă nu a fost stabilită prin actul atacat.

Față de cele prezentate, contestația formulată de domnul .X. pentru suma de .x16. lei urmează a fi respinsă ca fiind fără obiect, întrucât nu face obiectul deciziei atacate.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 53 alin. (1), art. 93 alin. (2), art. 94 alin. (1) și (2), art. 268 alin. (1) și alin. (2), art. 269 alin. (1) lit. c) și d) și alin. (2), art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu prevederile pct. 2.5. și pct. 11.1 lit. b) și c) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3.741/2015 și art. 119 alin. (1) și art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Respinge în parte ca neîntemeiată și nemotivată contestația formulată de domnul .X. pentru suma de **.x1. lei** reprezentând dobânzi de întârziere aferente CAS, stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale referitoare la obligațiile de plată nr. .x./25.05.2017, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X..

2. Respinge în parte ca fiind **fără obiect** contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale referitoare la obligațiile de plată nr. .x./25.05.2017 pentru suma de **.x16. lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul .X..